

I, MALGRAT TOT, DECIDIM SER

Passen els dies, les setmanes i els mesos. Ja comença a quedar lluny el primer d'octubre i la gesta que milions de catalans i catalanes vam realitzar. Va ser un capítol que rememorarem durant anys, en què vam fer possible l'humil desig democràtic de votar davant d'un poder opressor desbordat, desesperat i desbocat. Desobeint, fent palpable la il·lusió i l'esperança de tot un poble, vam guanyar-nos el dret a un futur millor, deslligat d'imposicions i censures. Des d'aquell dia, la llavor de la llibertat va germinant, a poc a poc, entre nosaltres, en totes nosaltres.

Som a la primavera, quan tot recomença. I, com que el pas del temps no s'atura mai, avancem cap a l'estiu, malgrat els intents d'enterrar-nos en l'hivern de la frustració i de la por.

Portem mesos de criminalització: articles i reportatges; citacions i detencions - amb tota mena de mitjans i contra nombrosos comitès. La llista és llarga i comença arreu, abans fins i tot del primer d'octubre, i recentment continua entre Viladecans, Esplugues (Adri, et volem a casa), Reus, Tarragona, l'Hospitalet de Llobregat, Alcarràs i Lleida.

No oblidem ni un sol dia els presos i les preses polítiques, les persones exiliades i les desenes i desenes d'encausades -per causes obertes enmig del clima d'ocupació, del 155 i de la impunitat feixista. No oblidem les acusacions de violència per expressar-nos pacíficament als carrers, les imputacions d'exaltació d'odi per parlar de democràcia a les aules. No oblidem l'assetjament policial i judicial contra polítics, periodistes, bombers, docents i samarretes i llaços grocs, que contrasta amb les medalles, les fiscalies bananeres i la monarquia despòtica que s'apuja el sou.

Però malgrat tot hem seguit avançant. I som aquí. Amb un projecte consolidat que ha arrelat en pobles i ciutats i que s'ha fet fort per no ser res i per ser-ho tot alhora. Sense caps ni directrius. Amb el cap clar i un objectiu: construir i sumar, sumar i construir.

Obedients al nostre desig de ser i seguir sent, que ha excedit els dics de l'espera i la prudència per desembocar en el somni de l'esperança i la independència.

Per a ells la frustració, la por i la ràbia de qui colpeja una i una altra vegada i que, tanmateix, obté de manera obstinada la resposta solidària de qui no s'arronsa. De qui no calla. I segueixen i seguiran amb la seva recepta centenària, contra la qual nosaltres hem sabut imposar l'alegria de respondre massivament, fent xarxa. Redescobrint-nos com a poble. Omplint de sentit la lluita que ens atansa a l'objectiu. És la consolidació d'un poble digne, rebel, alegre i combatiu. Que ha après a organitzar-se per avançar i respondre, com sigui i sempre que calgui. A base d'accions, concentracions, marxades, curses, manifestacions, cartells, pancartes, pintades, talls de camins, carreteres, vies i fronteres, aixecament de peatges i fins i tot perillous llaços i samarretes de color groc.

Perquè ve l'estiu i tenim imatge i energia renovada. Perquè estem amb els braços oberts per rebre més gent i més CDR.

Perquè hem perdut la por i res no ens atura. Avancem.
#Decidimser!

